

POSTANOWIENIE

Gdańsk 20 stycznia 2022 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Jacek Werengowski

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2022 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy upadłościowej J. R.

w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli

postanawia

I. ustalić plan spłaty wierzycieli J. R., w ten sposób, że zobowiązać upadłego do spłaty zobowiązań powstałych po ogłoszeniu upadłości i niewykonanych w toku postępowania w łącznej kwocie (...) zł ((...) złotych) oraz spłaty wierzycieli objętych planem spłaty w łącznej kwocie (...) zł ((...) złotych) przez okres 36 (trzydziestu sześciu miesięcy), począwszy od miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpi stwierdzenie prawomocności niniejszego postanowienia, w terminach do 28 dnia każdego miesiąca;

II. zobowiązać upadłego do zapłaty kwoty (...) zł ((...) złotych) tytułem zobowiązań powstałych po ogłoszeniu upadłości i niewykonanych w toku postępowania według następujących zasad: na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku kwoty (...) zł ((...) złotych) w miesiącu kalendarzowym następującym po miesiącu, w którym nastąpi stwierdzenie prawomocności niniejszego postanowienia i w kolejnych 2 (dwóch) miesiącach oraz kwoty (...) zł ((...) złotych) w 4 (czwartym) miesiącu;

III. zobowiązać upadłego do zapłaty kwoty (...) zł na rzecz poszczególnych wierzycieli wg następujących zasad:

- na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółki z o.o. w G. kwoty (...) zł ((...) złote) w 5 (piątym) miesiącu kalendarzowym następującym po miesiącu, w którym nastąpi stwierdzenie prawomocności niniejszego postanowienia oraz w kolejnych 31 (trzydziestu jeden) miesiącach,
- na rzecz Bonus Wierzytelności 2 P. Inkaso Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwoty (...) zł ((...) złote) w 5 (piątym) miesiącu kalendarzowym następującym po miesiącu, w którym nastąpi stwierdzenie prawomocności niniejszego postanowienia oraz w kolejnych 31 (trzydziestu jeden) miesiącach,
- na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w G. Inspektoratu w W. kwoty (...) zł ((...) złote) w 5 (piątym) miesiącu kalendarzowym następującym po miesiącu, w którym nastąpi stwierdzenie prawomocności niniejszego postanowienia oraz w kolejnych 31 (trzydziestu jeden) miesiącach;

IV. ustalić, iż w ramach planu spłaty wierzyciele zostaną zaspokojeni w następujący sposób:

- Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) spółka z o.o. w G. w kwocie (...) zł ((...) złote),

- Bonus Wierzytelności 2 P. Inkaso Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w kwocie (...) zł ((...)złotych),
- Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w G. Inspektorat w W. w kwocie (...) zł ((...)złotych);

V. pozostała część zobowiązań upadłego powstałych przed ogłoszeniem upadłości zostanie umorzona po wykonaniu przez upadłego obowiązków nałożonych niniejszym postanowieniem;

VI. oddalić wniosek upadłego o umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. tutejszy Sąd ogłosił upadłość J. R. jako osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej (postanowienie k. 3).

W toku postępowania upadłościowego Sędzia-Komisarz postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017 r. zatwierdził listę wierzytelności, na której uznano wierzytelności trzech wierzycieli: Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) spółki z o.o. w G. w kwocie (...) zł, B. Wierzytelności 2 P. Inkaso Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. w kwocie (...) zł oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w G. Inspektoratu w W. w kwocie (...) zł (lista wierzytelności k. 42-46, postanowienie k. 83).

Wobec braku majątku w masie upadłości plan podziału nie został sporządzony.

W masie upadłości znajduje się kwota (...) zł. Koszty postępowania były tymczasowo pokrywane przez Skarb Państwa. Wysokość niepokrytych kosztów postępowania wynosi (...) zł (postanowienie k. 305-306, pismo syndyka – k. 334).

Upadły wniósł o umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty, wskazując, iż jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się z prac dorywczych (pismo k. 279-280).

Syndyk nie ustosunkował się do wniosku upadłego.

Wierzyciel Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. nie wyraził zgody na umorzenie zobowiązań bez planu spłaty i wniósł o ustalenie planu spłaty wierzycieli odpowiednio do możliwości płatniczych upadłego (pismo k. 315-316).

Z zeznań złożonych przez upadłego na rozprawie oraz pisma złożonego w dniu 19 kwietnia 2021 r. wynika, że upadły posiada świadectwo czeladnicze z prawem używania tytułu czeladnika w rzemiośle stolarstwo. Zamieszkuje z żoną i (...) synem w mieszkaniu stanowiącym majątek żony. Upadły deklaruje, że pracuje dorywczo na terenie T. w budownictwie, przyuczając się do remontów. Za wykonywane prace otrzymuje (...) zł miesięcznie. Żona upadłego pracuje w L. jako sprzedawca. Otrzymuje najniższe wynagrodzenie. Do pracy dojeżdża własnym samochodem. Na czynsz i opłaty upadły wraz z żoną wydają (...) zł miesięcznie. Za energię elektryczną płać (...) zł miesięcznie (w listopadzie (...) zł). Internet (...) zł, telefony (...) zł, opał (...) zł, gaz (...) zł miesięcznie. Paliwo do auta żony upadłego kosztuje (...) zł miesięcznie (zeznania upadłego – k. 343, pismo z załącznikami – k. 279-289, umowa o pracę – k. 336, zestawienie wydatków – k. 335, rachunki, dowody przelewów – k. 337-342).

Z informacji Powiatowego Urzędu Pracy w W. wynika, iż w okresie od wszczęcia postępowania upadłościowego do chwili obecnej Urząd ten dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie stolarz czeladnik oraz bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniami kształtującymi się od 2.000 zł brutto do 5.000 zł brutto (3.613,19 zł netto).

Z informacji Powiatowego Urzędu pracy w L. wynika natomiast, iż w okresie od wszczęcia postępowania upadłościowego do chwili obecnej Urząd ten dysponował wieloma ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie stolarz czeladnik oraz bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniami kształtującymi się od 2.000 zł brutto do 8.500 zł brutto, to ostatnie w zakresie pomocniczego robotnika budowlanego (informacje z PUP – k. 349, 351).

Sąd zważył, iż zgodnie z treścią art. 491¹⁴ ust. 1 ustawy prawo upadłościowe (dalej p.u.) po wykonaniu ostatecznego planu podziału, a gdy z uwagi na brak majątku upadłego plan podziału nie został sporządzony po zatwierdzeniu listy wierzytelności i po wysłuchaniu upadłego, syndyka i wierzycieli, sąd ustala plan spłaty wierzycieli.

Treść planu spłaty wierzycieli oraz warunki jego ustalenia określa art. 491¹⁵ ust. 1 - 4 p.u., który stanowi, iż w postanowieniu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli sąd określa, w jakim zakresie i w jakim czasie, nie dłuższym niż trzydzieści sześć miesięcy, upadły jest obowiązany spłacać zobowiązania uznane na liście wierzytelności, niewykonane w toku postępowania na podstawie planów podziału, oraz jaka część zobowiązań upadłego powstałych przed dniem ogłoszenia upadłości zostanie umorzona po wykonaniu planu spłaty wierzycieli. Zobowiązania powstałe po ogłoszeniu upadłości i niewykonane w toku postępowania uwzględnia się w planie spłaty wierzycieli w pełnej wysokości, przy czym ich spłata może być rozłożona na raty na czas nie dłuższy niż przewidziany na wykonanie planu spłaty wierzycieli. Tymczasowo pokrytymi przez Skarb Państwa kosztami postępowania sąd obciąża upadłego. Koszty te uwzględnia się w planie spłaty wierzycieli w pełnej wysokości, przy czym ich spłata może być rozłożona na raty na czas nie dłuższy niż przewidziany na wykonanie planu spłaty wierzycieli. Sąd nie jest związany stanowiskiem upadłego co do treści planu spłaty wierzycieli. Ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu, w tym ich potrzeby mieszkaniowe, wysokość niezaspokojonych wierzytelności i realność ich zaspokojenia w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przesłanki określone w art. 491¹⁵ p.u. Sąd doszedł do przekonania, iż w ustaleniu planu spłaty wierzycieli nie wiąże go stanowisko upadłego i wierzycieli, a także treść art. 344 p.u., który dotyczy kolejności zaspokojenia wierzycieli, a usytuowany jest w tytule VIII prawa upadłościowego dotyczącego podziału funduszków masy upadłości i kolejności zaspokojenia wierzycieli.

Przepis ten odnosi się do sytuacji, w której z uwagi na brak wystarczających środków, syndyk nie jest w stanie zaspokoić wszystkich wierzycieli.

Art. 344 p.u. nie ma natomiast zastosowania przy ustalaniu planu spłaty, albowiem plan spłaty nie dotyczy masy upadłości, która po zakończeniu postępowania upadłościowego przestaje istnieć.

Wobec braku stosownych uregulowań w zakresie planu spłaty należy uznać, iż ustawodawca pozostawił dowolność sądowi w zakresie określenia zasad i wysokości zaspokojenia poszczególnych wierzycieli.

W toku postępowania powstały koszty w wysokości (...) zł, które zostały tymczasowo pokryte ze Skarbu Państwa.

Należało zatem określić, w jakim zakresie i w jakim czasie, nie dłuższym niż trzydzieści sześć miesięcy, upadły jest obowiązany spłacać tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa koszty postępowania oraz zobowiązania uznane na liście wierzytelności.

Mając na względzie okoliczności wymienione w art. 491¹⁵ ust. 4 p.u. Sąd uznał, iż spłata zobowiązań upadłego w planie spłaty powinna nastąpić w wysokości (...) zł miesięcznie.

Sąd uwzględnił fakt, iż upadły jest czterdziestosześcioletnim mężczyzną. Ma zaspokojone potrzeby mieszkaniowe. Zamieszkuje z żoną i dwudziestoletnim synem w mieszkaniu stanowiącym majątek żony. Żona upadłego pracuje zawodowo. Upadły nie wykazał by zamieszkujący razem z nim pełnoletni syn kontynuował naukę, bądź z innych powodów na upadłym ciążył wobec dorosłego syna obowiązek alimentacyjny. Dlatego Sąd uznał, że upadły nie ma nikogo na utrzymaniu.

Podkreślić przy tym trzeba, że zgodnie z powołanym wyżej art. 491¹⁵ ust. 4 puin ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę m.in. możliwości zarobkowe upadłego. Z uwagi na treść tego przepisu Sąd przy rozstrzygnięciu planu spłaty analizował nie tylko obecną sytuację materialną upadłego, ale także jego możliwości zarobkowe.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że upadły nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Upadły posiada świadectwo czeladnicze z prawem używania tytułu czeladnika w rzemiośle stolarstwo. Deklaruje, że pracuje dorywczo na terenie T. w budownictwie, przyuczając się do remontów. Za wykonywane prace otrzymuje (...) zł miesięcznie.

Sąd miał na uwadze, że z powołanych wyżej informacji Powiatowych Urzędów Pracy w W. i L. wynika, że w okresie od wszczęcia postępowania upadłościowego do chwili obecnej Urzędy te dysponowały licznymi ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie stolarz czeladnik oraz bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniami kształtującymi się od 2.000 zł brutto do 5.000 zł brutto, a nawet w zakresie pomocniczego robotnika budowlanego w kwocie 8.500 zł brutto. Zważywszy na to, że oferta w kwocie 8.500 zł brutto miała charakter wyjątkowy Sąd uznał, że upadły realnie jest w stanie osiągnąć dochód w kwocie 3.500 – 4.000 zł netto.

Sąd nie uwzględnił argumentacji upadłego, który brak możliwości podjęcia innego zatrudnienia niż prace dorywcze w T. za (...) zł tłumaczył stanem zdrowia i kłopotem z dojazdami z miejscowości B..

Weryfikując te twierdzenia Sąd miał na uwadze, że upadły nie tylko nie przedstawił orzeczenia właściwego organu rentowego, że jest niezdolny do pracy, ale nawet jakiegokolwiek dokumentacji lekarskiej poza historią choroby dotyczącą zgłoszonego w 2006 r. bólu kręgosłupa.

Odnosnie kłopotów z dojazdem zdaniem Sądu niewątpliwie łatwiejszy i zdecydowanie bardziej uzasadniony jest dojazd z zamieszkiwanej przez upadłego miejscowości do odległego, jak podaje upadły, o 13 km L. lub o 30 km W. do pracy z wynagrodzeniem w granicach 3.500 – 4.000 zł i oficjalnym zatrudnieniem, niż do odległego nie mniej niż o 60 km T. z wynagrodzeniem w kwocie (...) zł za prace dorywcze. W szczególności, że żona upadłego, która razem z nim zamieszkuje posiada samochód, którym dojeżdża do pracy do L. otrzymując minimalne wynagrodzenie za pracę. Oznacza to, że gdyby upadły miał wolę podjęcia zatrudnienia, to znalazłby możliwość dojazdu do L. odległego o 13 km od jego miejsca zamieszkania, w sytuacji gdy były tam dla niego oferty pracy z wynagrodzeniem znacznie wyższym niż otrzymywane przez jego małżonkę.

Brak podjęcia pracy wobec takiej ilości ofert zatrudnienia na rynku jak wynika z pism Urzędów Pracy oznacza, że upadły albo nie jest zainteresowany podjęciem zatrudnienia dającego dochód pozwalający na spłatę choć części jego zobowiązań albo pracuje na czarno i nie ujawnia swoich rzeczywistych dochodów. Żadna z tych postaw nie zasługuje na akceptację w wypadku osoby, której nie spłacone zobowiązania na liście wierzytelności (a zatem obejmujące wyłącznie wierzycieli, którzy zgłosili swoje wierzytelności i odsetki tylko za okres do ogłoszenia upadłości) wynoszą (...) zł.

W konsekwencji, mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że przy podjęciu przez upadłego zatrudnienia odpowiadającego jego możliwościom zarobkowym przy istniejących ofertach na rynku pracy, ustalona wysokość miesięcznej raty w kwocie (...) zł nie tylko jest adekwatna do możliwości zarobkowych upadłego, ale też pozostawia mu margines bezpieczeństwa na wypadek nieprzewidzianych wydatków związanych z wydarzeniami losowymi czy chorobami.

Orzeczonego maksymalny 36 miesięczny okres planu spłaty uwzględnia fakt, że upadły mimo posiadanych możliwości zarobkowych w toku postępowania upadłościowego nie przekazywał do masy upadłości żadnych kwot na zaspokojenie wierzycieli, ani nawet na pokrycie kosztów postępowania.

Określając zakres i czas objęty planem spłaty Sąd miał także na uwadze, że łączna wartość uwzględnionych na liście wierzytelności zobowiązań wynosi (...) zł i upadły nie podoła spłacie całości tych zobowiązań.

W tym miejscu wskazać należy, iż w toku postępowania pozostały niezaspokojone koszty postępowania w kwocie (...) zł, które zgodnie z dyspozycją 491¹⁵ ust. 2 p.u. uwzględnia się w planie spłaty wierzycieli w pełnej wysokości

Z tego względu pierwsze trzy miesięczne raty wynoszące (...) zł i czwarta w kwocie (...) zł zostało przeznaczonych na pokrycie niezaspokojonych kosztów postępowania. Ustalenie rat na poczet kosztów postępowania w kwocie o

niespełna (...) zł wyższej niż na poczet spłat wierzycieli wynika z faktu, iż okres spłaty kosztów postępowania jest krótki, a po ich zaspokojeniu upadły już w pełni będzie mógł realizować plan spłaty na rzecz wierzycieli.

Kolejne raty od piątej do trzydziestej szóstej w kwocie (...)zł mają być przeznaczone na zaspokojenie wierzycieli. Wierzytelności uznane na liście wierzytelności w kwocie (...) zł w ramach planu spłaty zostaną zaspokojone łącznie w kwocie (...) zł, co stanowi 16,22 % nieuregulowanych zobowiązań wobec wierzycieli.

Określony zatem zakres i czas objęty planem spłaty pozwoli z jednej strony na oddłużenie upadłego bez narażenia go na niemożność zaspokojenia w okresie spłaty podstawowych potrzeb życiowych, a z drugiej na pokrycie w całości kosztów postępowania poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa i zaspokojenie w możliwym stopniu wierzycieli.

Dodać również trzeba, że określając datę rozpoczęcia spłat na miesiąc kalendarzowy następujący po miesiącu w którym nastąpi stwierdzenie prawomocności postanowienia w przedmiocie planu spłaty Sąd miał na uwadze, iż między wydaniem postanowienia, a stwierdzeniem jego prawomocności upływa okres czasu umożliwiający podjęcie zatrudnienia.

Mając na względzie powyższe Sąd kierując się zasadami określonymi w art. 491¹⁴ p.u. i art. 491¹⁵ p.u. ustalił plan spłaty jak w pkt I, II, III i IV sentencji postanowienia.

Po wykonaniu przez upadłego obowiązków określonych w planie spłaty Sąd w trybie art. 491²¹ p.u. wyda postanowienie o umorzeniu zobowiązań upadłego powstałych przed dniem ogłoszenia upadłości z wyjątkiem zobowiązań wymienionych w art. 491²¹ ust. 2 p.u. i nie wykonanych w wyniku wykonania planu spłaty. Na obecnym etapie postępowania zaś realizując dyspozycję art. 491¹⁵ ust. 1 p.u. Sąd w pkt V niniejszego postanowienia wskazał, że pozostała część zobowiązań upadłego powstałych przed ogłoszeniem upadłości z wyjątkiem zobowiązań wymienionych w art. 491²¹ ust. 2 p.u. zostanie umorzona po wykonaniu przez upadłego obowiązków nałożonych niniejszym postanowieniem bez określenia ich wysokości.

W pkt VI Sąd oddalił wniosek upadłego o umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

Zgodnie bowiem z treścią art. 491¹⁶ ust. 1 p.u. sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeśli osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że nie byłby on zdolny do dokonania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli.

W niniejszej sprawie nie ma podstaw do przyjęcia, że osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że nie byłby on zdolny do dokonania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli.

Przeciwnie, biorąc pod uwagę jego możliwości zarobkowe Sąd uznał, że upadły jest zdolny do spłat określonych niniejszym postanowieniem.

Podkreślić także trzeba, iż podstawową regułą porządku prawnego gwarantującą prawidłowe funkcjonowanie gospodarki jest terminowe regulowanie zobowiązań przez dłużników w pełnej wysokości. Przepisy o ogłoszeniu upadłości tzw. konsumenckiej stanowią wyjątek od tej reguły. Od osób korzystających z dobrodziejstwa tej instytucji należy zatem wymagać, aby w maksymalnym możliwym zakresie uregulowały swoje zobowiązania, zgodnie z dyrektywą zawartą w art. 2 ust. p.u. nakazującą, jeżeli jest to możliwe, zaspokojenie roszczeń wierzycieli w jak najwyższym stopniu.

Reasumując powyższe ustalenia i rozważania, na mocy powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2. (...),

3. (...)

4. (...).

Gdańsk dnia 20.01.2022 r.